

Gretele.

Ich ha mr's doch allewil eso halwer ibildet, ass Sie nur fir dr passe le temps mit mr rede . . . un ass Sie mich trumpiere . . . un fir wer trumpiere? (se zeigt uf d'Puppe) fir eso ne stolze Creatür, wo's Ihre jo nitt emol dr Werth isch, Sie az'lüege un Antwort z'gà . . . 's g'schieht Ihne-n-awer ganz recht . . .

Herr Fisselboge (verlege).

Sie isch ung'recht gege mir, Gretele, ich ha jo glaübt, Sie isch's, wo dert sitzt . . . un derno . . . das isch jo nitt mi Zimmer . . . ich wohn jo nimmig do . . . (fir sich) ich glaüb emol, ich wohn nimmig do! (er hebt si dr Kopf) was isch nur vorgange . . . ich ka mich gar nitt recht b'sinne . . . mi Kopf isch so schwer! . . .

Gretele.

Oho! . . . das sin jetz Schnäcketänz, Herr Fisselboge, ise brüche nitt länger Comedie spiele . . . Sie bringe's nitt ane, un 's nutzt Se doch nit, denn zwische-n-uns isch's ferig . . . ich ha Sie bis dohi allewil im Herr Heiterwiss vorzoge, awer jetz weiss ich scho, was ich z'thüe ha . . . (se geht üse un schlät zornig d'Thüre züe).

Herr Fisselboge (macht d'Thüre-n-uf un rief ere klaglig no).

Gretele! . . . g'wiss, Sie trumpiert si! . . . (er lost) O sapristi! . . . ich glaüb, i hör dr Hüsmeister dünte? . . . jetz thàt's mi Wunder nàh, wenn er nitt ufe kàm ku schimpfe . . . was soll ich sage, wenn er mich do atrifft? . . . un ich möcht doch o die Person dert (er zeigt uf d'Puppe) nitt compromettiere . . . 's isch awer doch sunderbar, ass se nitt emol ummelüegt un nit sàit! . . . (er geht e Schritt fire, hört awer derno ebber ku) Still, was ha-n-i g'sàit? . . . do isch er . . . (er lüegt ummenander) ich schlupf halt do unter dr Tisch, 's isch nit anders z'mache! . . . (er versteckt si unter em Tisch).

Herr Knopfloch (kunnt ine un lüegt ummenander).

Tiens, dr Herr Fisselboge isch schint's no nitt d'heim, isch er vielleicht dert? (er zeigt uf d'Schlofstuwe un geht geh aklopfe) er isch nitt do! . . .

Herr Fisselboge (unter em Tisch).

Ich ha ne g'scheide Nase g'ha, ass i mi versteckt ha.

Herr Knopfloch.

Wenn er mich nur nitt lang macht z'warte . . . ich sott nothwendig mi Geld ha jetz . . . uf jedenfall gang i nimmig do üse, bis i's ha . . . 's mag geh wie's will . . .

Herr Fisselboge (unter em Tisch).

Kunnsch morn dure! . . .

Herr Knopfloch.

Hein! . . . ich ha grad g'meint, ich hör ebber rede . . . (er sieht d'Puppe un kunnt fire mit nit as Kratzfiess. Fir sich) Ah çà, hat denn dà Herr Fisselboge ne ganzer Serail? . . . 's hat mi scho Eine schier umg'worfe-n-uf dr Stege, wo wohrschinlich o vo do ku isch . . . (züer Puppe) Mamsell . . . (er lüegt ere in's G'sicht un fangt a z'lache) 's isch e Puppe! . . . Was dr Kückücks macht jetz dr Herr Fisselboge mit eme so ne G'schöpf? . . . un do stehn Molereie un so Dings . . . thüet er jetz noch mole? . . . er thàt mich ringer zahle, as si Geld an eso Sache z'hànke . . . ne sunderbar Lewe, wo doch die Künstler z'àmme fiehre! . . . (zeigt uf d'Puppn) die kànnt wohrschinlig o ebbes verzähle, wenn se rede kànnt! . . . Aha! still! . . . jetz kunnt ebber . . . 's wird en wohl si, dr Herr Fisselboge! . . . wenn's awer ebber anders wàr! . . . ich will glaüb dert ine (er zeigt d'Schlofstuwe) bis i sicher bi, denn ich gang nitt furt, bis i mi Geld ha (er geht in d'Schlofstuwe).

Herr Gitzkrage (kunnt ine mit eme Liecht. — 's wird weiter uf dr Scene).

Ich ha's Ene doch adunge, ass Se mr keine Bekanntschafte derfe in's Hüs bringe! . . . was isch jetz